

Indførelse af Folkeafstemning over vedtagne Love, naar det fordres af Kongen, samt ved nye Grundlovsforslag.

De kongevalgte Landstingsmænd bibeholder Sæde i Tinget paa Livstid som overtallige Medlemmer.

Red.

Fra Udlandet.

Brev fra Norge.

Kjære redaktør!

JEG har tænkt mig Muligheten av at »Kvindevalgret«s læsere kan ha litt interesse av at høre noget fra Norge nu. De danske Kvinder staar jo — (ja, efter de foreliggende resultater av Landstingsvalgene at dømme, tør vi vel nu være sikker?) — saa nær ved maalet, at I i løpet av dette aar maa ha naad frem. Og saa? Ja, saa kommer I ogsaa til at staa vis à vis det næste skridt, det ulike vanskeligere: Hvorledes faa kvinder ind i jer rigsdag?

Saavidt jeg kan forstaa vil de samme muligheder eller kanske rettere umuligheder, komme til at gøre sig gjældende hos jer som heroppe hos os. Jeg vil bare ønske, at I maatte være heldigere til at ride hindringerne

og vanskelighederne av, end vi har været. Men utsigterne er efter min mening ikke særdeles gunstige for de danske kvinder heller. For det første kan I vel næppe tænke paa at faa noen kvinde valgt ind i folketinget. I Landstinget synes jeg det ser mere forhaabningsfuldt ut.

Om man vel ikke i de Folketingskredse, hvorman efter den ny valglov skal ha enmandskredsvalg, i den nærmeste fremtid kan tænke paa at faa kvinder stillet, saa kan der vel være en mulighet for at faa kvinder opstillet og valgt i de 4 store byer hvor man skal ha forholdstalsvalg. Og her blir spørqsmaalet: hvad at gjøre? brændende for de danske kvinder, saavidt jeg kan se.

En ting vet jeg med sikkerhet at I maa gjøre, og det er at melde jer ind i de politiske partier, hvor hver især efter sin overbevisning hører hjemme. Og jo flere kvinder, der gaar ind i disse, desto større haab kan man ha om at faa kvindelige kandidater stillet og valgt. I partierne forberedes alle saker, og interesserne vækkes, og det er absolut nødvendig for de nye vælgere og vordende kandidater at være med og vel med i sit partis saker. Og man maa

ta et ihærdig arbejde op inden sit parti, vise at man duger, og gjennem den aktive deltagelse vinde respekt. Med andre ord: faa opmærksomheten letet hen paa sig.

Men jeg personlig tror ikke det er nok. Saalænge mange kvinder er uøvede, og mange ogsaa slappe og interesseløse, tror jeg det er godt at ha noget for os selv ogsaa, vi kvinder. Et møtested med andre ord, hvor de interesserte og vaakne kan faa vakt de andres interesser for mange av de saker som specielt angaar dem qva kvinder. Og i følelsen av dette, er det at vi kvinder heroppe i Kristiania ved siden av at slutte os til vore politiske foreninger, har dannet vore egne politiske kvindeklubber, hvor vi drøfter os imellem vort partis aktuelle saker, og hvorledes vi som vælgere har at stille os til hver enkelt av disse. Alle kvindeklubberne staar, saavidt mig bekjendt i intimt samarbejde med sin politiske forening, især i valgtiderne. Og kvinder vandrer ganske naturlig over fra klubberne i foreningerne.

Ved dette arrangement forekommer det mig at en stemmeretsforening, som har opfyldt sin mission, den at skaffe

denskab, Psykologi, Psykiatri (Sindslidelser), Skolehygiejne o.s.v. Paa det medicinske Omraade venter Redaktøren sig megen Hjælp af de kvindelige Læger, og det forbaavser derfor noget, at alle de 70 til 80 Medarbejdere er Mænd! Endvidere nævner Dr. Hirsch Arkæologien som et Middel til at belære os om Stenalderkvinden, Mytologien vil kaste Strejflys over Nordens, Roms og Grækenlands Fortidskvinde, Anthropologien vil belære os om hendes legemlige Udvikling gennem Tider, assisteret af Ethnologien, og historiske Forskere paa alle mulige Felter, omfattende Retsvæsen, Samfundslære, Samfundsøkonomi, Digting, Kunst, Musik og andet, vil hver især fremsætte deres Viden om Kvinden ud fra deres særlige Synspunkt.

For Grundighedens Skyld vil Forfatteren endvidere lade den eksperimentelle Zoologi og Botanik levere Beviset for, at den kvindelige Organismes Udvikling er afhængig af ydre Faktorer, idet Ændringer af Livsvilkaar altid medfører Ændringer hos Arten — en uhyggelig Tanke, der — saa vidt vi har forstaaet Darwin — aabner Udsigt til, at den industrielt arbejdende Kvinde, som ikke har Tid til at faa Børn, om et Par Millioner Aar vil fødes gold!

Efter dette vil man være klar over, under hvilken Form og med hvilken Interesse og Grundighed Dr. Max Hirsch gaar til Studiet af Spørqsmaalet; men for endnu stærkere at tydeliggøre dette, skal her endvidere nævnes Overskrifterne paa de Bidrag, som Tidsskriftet

bringer i de første Hæfter: »Raceforbedring som Forplantningshygiejne« — »Kvindens Ret og Lægens Erhverv« — »Statistik over Aborter« — »Teaterprostitutionen gennem Tiderne« — »Den gunstigste Ægteskabsalder for Kvinden« — »Kvindearbejdets Tiltagen i tysk Handel og Industri« — »Udbredelsen af Fosterfordrivelse« og — »Tjenstgørende Underofficerers Pligt til at betale Alimentationsbidrag«.

— Deter imidlertid Spørqsmaal, om Tidsskriftets Redaktør vil naa det store Maal, han har sat sig. Et og andet tyder paa, at Studiet kunde være anlagt lidt mere praktisk og noget mindre omstændeligt. Naar Dr. Hirsch betegner Kvindernes Indtrængen paa Arbejdsmarkedet som Kvindesagens væsentligste, endog dens eneste betydningsfulde